VIMANA

1

1971

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

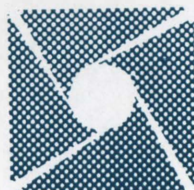
Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite: postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista takakannen sisäsivulla

VIMANA

1971 1

Jorma Tuomi-Nikula:

UFO on nyt lehdistön SUURSUOSIKKI

Tiskivesi. Siinäpä sana, jolla on kaikua. Tämä pieni sana tunnetaan Äkäslompolosta Helsinkiin. Siitä puhutaan, väitellään ja ennenkaikkea kirjoitetaan. Paljon.

Saapungin salaperäinen jälki ja sille annettu helsinkiläinen selitys toivat ufot Suomen lehdistöön tavalla, joka luultavasti hakee vertaistaan. Pelkästään viime tammikuussa löytyi lehdistä pitkälti toista sataa ufo-uutista. Helmikuun lehdistä ufo-uutisia tai -juttuja löytyi lähes 50. Jos näihin kaikkiin uutisiin on luottamista, nähtiin Suomen taivaalla tammi-helmikuussa lähes 40 ufoa ja maankamaralla ainakin kaksi humanoidia.

Ufo-uutisten valtava määrä näin lyhyessä ajassa ei sinänsä vielä hämmästytä. Suurinta ihmetystä tarkkaavassa lukijassa herättää lehdistön suhtautumisen muuttuminen. Ufoista on lopultakin tullut vakavasti otettua uutismateriaalia. Nykyään ei ufojen näkijöitä enää heitetä hankeen toimitusten ovilta, vaan näkijöitä ja kokijoita etsitään ympäri maata. Tällaisen toiminnan tuloksena onkin moni vanha, jo vuosia sitten sattunut ufo-tapaus päässyt julkisuuteen. Myös ufo-tutkimus on saanut apuvoimia lehdistöstä. Ufo-

kerhojen ja yhdistysten nimiä ja osoitteita on levitetty varsin laajojen kansankerrosten tietoisuuteen lehtien välityksellä. Ovatpa eräät lehdet harrastaneet omintakeista ufo-tutkimustakin. Tästä olkoon esimerkkinä Savon Sanomat, joka pani pystyyn mielipidetiedustelun ufoista. Lehteen saapui 300 täytettyä kyselykaavaketta, joista ilmeni, että 172 vastaajaa piti ufoja maapallon ulkopuolelta tulleina avaruusaluksina. Vastaajista 33 oli epävarmoja kannastaan ja 76 piti ufoja väärinkäsityksen tai mielikuvituksen tuotteina. Jos tiedustelu antoi pienoiskuvan savolaisista, on johtopäätöksenä, että yli puolet savolaisista pitää ufoja todellisina.

Lehdistön lisäksi ovat ufot saaneet julkisuutta myös radion ja tv:n välityksellä. Eräät radiojutut tosin eivät täyttäneet aivan tasapuolisuuden vaatimuksia, mutta parempi kai jotain, kuin ei mitään.

Poimintoja lehdistöstä

Seuraavassa lehdistökatsauksessa on mukana vain murto-osa julkisuudessa olleista ufo-uutisista. Mukaan on otettu myös kolme viime vuoden lopun lehtiuutista, jotka uskottavuudessa saavat varsin hyvät arvosanat. Poimintojen edessä olevat päivämäärät ilmaisevat ufohavainnon hetken, ei siis lehden ilmestymispäivää.

28.4.1961 Neuvosto-Karjalasta löydettiin erään järven rannalta salaperäinen kuoppa, joka ei ollut räjähdyksen aiheuttama. Kuopan läheltä löytyi vihreäksi värjäytynyttä jäätä ja salaperäisiä ryynejä. Tarkat tieteelliset tutkimukset eivät ratkaisseet kuopan arvoitusta. (Maailma ja Me, joulukuu 1970)

28.11.1969 Järvenpään lähellä näkivät toimittaja Seppo Porvali ja valokuvaaja Seppo Valjakka autosta voimakkaan valoilmiön, joka aiheutti toim. Porvalin käsiin lieviä palovammoja. Ilmiön ollessa näkyvissä auton moottori ei suostunut käymään, myös radio vaikeni (Nyrkkiposti, joulukuu 1970)

29.11.1970 Ufo seurasi reittikonetta Kuopion lähettyvillä. Lennonjohtaja Kalle Linden kertoi, että reittikoneen laskeutuessa "ilmassa oli jotain tunnistamatonta". Ilmiö nähtiin tutkalla. (Etelä-Suomen Sanomat 15.12.1970)

Ja sitten tammikuun ufo-aaltoon:

3.1. Kuusamon Saapungissa sulatti valoilmiö lunta mv. Mauno Talalan pihalta. (Tarkempi selostus sivuilla 8 - 15.)

5.1. Pudasjärvellä nähtiin taivaalla useita valoilmiöitä. Näkijöinä mm. linja-autonkuljettaja Mauno Lammela sekä Atte Särkelä. (Kaleva ja Kainuun Sanomat)

5.1. Seinäjoen-Peräseinäjoen rajalla outo valoilmiö seurasi erään kemiläisen opettajapariskunnan autoa parin minuutin ajan. (Ilkka)

6.1. Pudasjärvellä ja Suomussalmella näkivät useat ihmiset taivaalla oudosti käyttäytyviä valoja. (Aamulehti)

8.1 Eräjärvellä löydettiin erään talon läheltä outoja, pyöreitä jälkiä, jotka alkoivat tyhjästä ja loppuivat tyhjään. Sinä yönä, jolloin jäljet ilmestyivät, talon koira haukkui raivoisasti. Talon emäntä ei kuutamosta huolimatta havainnut yöllä mitään erikoista. (Aamulehti)

11.1. Kuusamossa nähtiin taivaalla n. 5 minuutin ajan 16 ufon muodostelma. (Liitto)

13.1. Pintamossa Pirin metsätyömaalla näkivät Urpo Illikainen ja Aatto Tumelius halkolanssilla ufon, joka näytti "kaksi kertaa kuuta suuremmalta". Ilmiö oli näkyvissä puolisen tuntia. (Kainuun Sanomat)

14.1. Lappeerannan taivaalla nähtiin outoja, liikkuvia valoja. Niiden arveltiin johtuneen Neuvostoliiton puolella syttyneistä öljypaloista. (Etelä-Saimaa)

15.1. Pintamossa, Pirin työmaalla näki Eetu Niskasaari autostaan kirkkaan, soikionmuotoisen ufon. (Kainuun Sanomat)

17.1. Oulussa nähtiin outo valoilmiö sekä reittikoneesta että maasta. Sen arveltiin johtuneen Kiirunan rakettikokeista. (Kainuun Sanomat)

17.1. Liedossa näki tv-kuvaaja Erkki Paakki taivaalla kirkkaan, pallonmuotoisen valon. Ilmiö pysyi paikallaan pitkähkön ajan. (Helsingin Sanomat)

18.1. Helsingin Niemenmäessä näki eräs perhe taivaalla kaksi valoilmiötä, jotka laskeutuivat hitaasti kohtisuoraan alas. (Ilta-Sanomat)

26.1. Sukevalla näki vanginvartija Reino Salminen hitaasti lentävän pallonmuotoisen ufon. (Eteenpäin)

28.1. Kemin mlk:ssa näkivät koululaiset Airi Jääskö ja Taina Vierto taivaalla kaksi ufoa, jotka lähestyivät toisiaan vastakkaisista suunnista. Kohdattuaan ne jatkoivat matkaa samaan suuntaan. (Pohjolan Sanomat)

2.2.. Ylistaron Myllykoskella löydettiin erään autiotalon pihalta outoja pyöreitä jälkiä. Lähistöllä olevasta kasvihuoneesta oli samana yönä särkynyt 34 ikkunaruutua. Myöhemmin kertoi eräs opiskelija tehneensä jäljet kurkkupurkin kansilla. (Vaasa)

2.2. Oulu-Kuusamo tiellä näkivät koululaiset Tarja Tyni ja Aini Määttä taivaalla lautasen muotoisen esineen. Se jätti jälkeensä savujuovan. (Liitto)

2.2. Kiimingissä näkivät rouva Sinikka Kuittinen ja rouva Manninen autosta valoilmiön, joka seurasi heitä n. 10 metrin korkeudella. Esineen kadottua loikkasi tien yli noin metrin korkuinen, vihreän-ruskeaan asuun pukeutunut olento. Se katosi tien toiselle puolelle;

2.2. Pudasjärvellä näkivät Atte Särkelä ja Veikko Haverinen kaksi lentävää valoilmiötä. (Kainuun Sanomat)

3.2. Rauman ja Porin merialueella nähtiin "padanmuotoinen" ufo. Pirskerin merivartioaseman partio löysi ufon esiintymisalueelta jäältä 5 x 7 metrin suuruisen sulaneen painauman. (Sosiaalidemokraatti)

Viimeisin helmikuun mielenkiintoa herättävä ufohavainto tehtiin Turussa 22.2. Turun Sanomien mukaan viisi ihmistä näki taivaalla kirkkaan lentävän esineen. Samana iltana joutui eräs turkulainen mieshenkilö tekemisiin varsin oudon olennon kanssa. Tämä "olento" oli muistuttanut ulkomuodoltaan lähinnä ns. pultsaria. Outo kulkija pyysi miestä seuraamaan itseään ja hän lähtikin muukalaisen perään. Pian mieheltä meni kokonaan muisti. Toivuttuan hän huomasi seisoneensa toista tuntia pakkasessa samassa paikassa. Oudon vieraan jalanjälkiä ei näkynyt missään. Mies kertoi, että outo kulkija vain hävisi ilmaan, ja siinä vaiheessa häneltä meni muisti. Tapauksesta kertonut mies totesi pitävänsä itseään selväjärkisenä, mutta kokemaansa hän ei pystynyt ymmärtämään.

Ufo kävi tutustumassa Limingan kirkonkylään

Limingassa nähtiin perjantai-iltana tunnistamaton lentävä esine eli ufo. Kyseinen esine oli ollut kirkas ja iso, lautasen tapainen. Se oli laskeutunut niin alas, että silminnäkijät olivat voineet erottaa jopa yksittäiset ikkunat, joista oli tuikkinut erivärisiä valoja. Esine oli laskeutunut melko matalalle yhteiskoulun taakse ja jatkanut sitten matkaansa länteen.

Valoilmiön näkivät mm. yhteiskoulun abiturientit Antti Ollila, Veijo Meriläinen ja Heikki Ruoka-aho. Ollilan kertoman mukaan esine tuli Oulusta Liminkaan päin ja sen reunoilla vilkkui kaksi valkoista valoa. Sitä olisi voinut luulla lentokoneeksikin, mutta minkäänlaista ääntä ei kuulunut. Esineen nopeus oli suihkukoneen luokkaa. Ilmiö näkäyi ½ minuuttia, noin kello 19.45 —19.50 aikaan minkä jälkeen se jatkoi merelle päin. Pojat tekivät havainnon kirkkaassa pakkassäässä kirkon vieressä. Ilmiö näkyi kirkonkylästä pohjoiseen.

Kaleva 28.2.71

POHJOIS-SUOMEN UFOILMIOT

Matias Päätalo:

Suomen lehdistö on viime aikoina ollut täynnä UFO-uutisia Pohjois- ja Koillis-Suomesta. Tässä yhteydessä ei ole mahdollisuutta käsitellä muita kuin erittäin tärkeitä ja huomattavia havaintoja.
Lähes päättymätön UFO-havaintojen jakso sattuu seuraaville paikkakunnille: Puolanka, Hyrynsalmi, Pudasjärvi, Kuusamo. Myös muilla paikkakunnilla on tehty erilaisia havaintoja, mutta ne eivät ole kovin huomattavia.

Puolangan Lylykylässä

Puolangan Lylykylässä 25 päivänä syyskuuta 1970 emäntä Enni Seppänen oli noutamassa postia Siltalan postilaatikosta, Tikkalasta. Saavuttuaan postilaatikon luo hänen huomiotaan kiinnitti noin 200 metrin päässä tiellä näkyvä paksu savupilvi, joka muistutti höyryveturin savua.
Rouva Enni Seppänen ihmetteli outoa savupilveä ja huomasi, että sen keskeltä nousi muodoltaan sähkölamppua tai päärynää muistuttava esine. Esineen yläosassa heilui jokin uloke edestakaisin ja koko esine muuten vaikutti harmaalta. Haastattelussa rouva Seppänen ilmoitti esineen korkeuspituudeksi noin 10 metriä ja leveydeksi 4 5 metriä. Esine nousi havaintohetkellä hitaasti ylös puiden latvojen yläpuolelle ja lensi etelään päin kohti Hyrynsalmen Hyttikylää. Ääniä tai hajuja ei haastateltava havainnut. Sää oli tapahtumahetkellä pilvipoutainen ja kello noin 10,30 -11.00 välillä. Mainittakoon, että rouva Seppänen kertoi nähneensä samalla paikalla vuotta aikaisemmin vastaavanlaisen esineen.

Rouva Enni Seppästä kävi haastattelemassa Oulun UFO-kerho ry:n Ylä-Kainuun osaston puheenjohtaja, toimittaja Matti Vainio.
Haastateltava oli kokenut merkittävän UFO-tapauksen jo vuonna 1947, jolloin hän oli ollut heinäpellolla. Äkkiä oli taivaalle ilmestynyt kirkas pyöreä pallo, ja kun pallo oli alkanut laskeutua alaspäin oli Enni Seppänen pyörtynyt (ilmeisesti pelosta). Hänen herättyään tajuihinsa oli sää vaikuttanut kuin olisi ollut pimeä syysilta, vaikka oli heinäkuu. Tapauksen jälkeen rouva Seppänen oli viikkoja huonovointinen ja tunsi silmissään voimakasta kirvelyä. Jonkinlaista lievää kirvelyä oli rouva Seppänen tuntenut myös syyskuun 25 päivänä 1970 tekemänsä havainnon jälkeen.

Outo painautuma pihalla

Joulukuun puolivälissä, 13. päivänä sunnuntaina Puolangan Hepovaaralla havaittiin outo ilmiö. Mattilan talon väki oli käynyt sunnuntai-iltana nukkumaan normaaliin tapaan. Aamuyöllä oli talon pirttituvassa nukkuva Ari Pyykkönen herännyt, kun koira oli tullut muristen hänen viereensä sänkyyn. Samalla hän totesi, että huone oli kirkkaasti valaistu ja valo tuli ulkoa. Ari-poika oli mennyt katsomaan ikkunasta ja havainnut, että talon lähellä matalalla leijui kirkas esine, josta tuli häikäisevä valo. Jonkin ajan kuluttua kirkas valopallo pompahti suoraan ylös ja katosi taivaalle. Samalla kuului jonkinlaista jyminää.
Ari Pyykkönen herätti vanhempansa, mutta he eivät ehtineet nähdä mitään. Vanhemmat totesivat, että 8-vuotias Ari oli yltä päältä hiessä ja kalpea.

Aamulla päivän valjettua talon nurkalta ilmiön esiintymispaikan kohdalta löydettiin T-kirjaimen muotoinen painauma, jonka pituus oli yksi metri ja poikkiviivan leveys 80 cm ja painauman leveys noin 30 cm sekä syvyys useita senttejä. Jäljen kohdalla lumi

oli painautunut tiukasti maata vasten. Mitään sulamiseen tai jäätymiseen viittaavaa ei havaittu.

Naapuritalossa Lakelassa oli 12-vuotias Pirjo Rusanen mennyt laskemaan samoihin aikoihin kissaa ulos, jolloin hän huomasi Mattilan talon pihalla kirkkaan valon, josta sinkoili säkeniä. Pirjo Rusanen kuvaili valoa valkeaksi ja kirkkaaksi.

HUOMATTAVA UFO-TAPAUS

Kuusamossa sulamisjälki maassa

Paljon kohua ja laajaa huomiota herättänyt Kuusamon Saapungin UFO-tapaus sattui tammikuun 3 päivänä klo 6,15 aikoihin.

Maanviljelijä Mauno Talala ja hänen vaimonsa Martta Talala tekivät päähavainnon kotinsa pihalla.

Ensimmäinen havainnon tekijä oli maanviljelijä, eläkeläinen Eetu Pätsi, joka havaitsi kirkkaan valon liikkuvan Saapunki-järven selällä. Kirkas valo liikkui hitaasti järven yli kohti Saapungin kyläryhmää. Valon havaitsi myös järven toisella puolella asuva maallikkosaarnaaja Kaarlo Häyhä, joka haastattelussa kuvaili Talalan pihalta loistaneen kirkkaan valkoisen valon muistuttaneen sähköhitsausliekkiä.

Kello 6.15 Talalat olivat juomassa aamukahvia pirtissään, kun äkkiä huone ja koko maisema leimahti kirkkaan valoisaksi. Välittömästi he huomasivat syyn: loistavan valoilmiön pellollaan noin 20 metrin päässä.

Valo oli ikkunaa vasten niin kirkas, ettei sitä voinut suoraan katsoa, mutta se valaisi 300 metrin päässä järvellä olevan saaren puiden rungot.

Valoilmiö kesti Talalan pihapellolla noin minuutin ajan. Maanviljelijä Talalan talossa sammuivat sähköt kun valoilmiö katosi. Talalat hiukan pelästyivät valoilmiötä ja aluksi ajattelivat tulipaloa, mutta totesivat, ettei se ollut sitä, vaan merkillinen kirkas valo.

Seuraavaksi havainnon tekivät Anna ja Edvard Saapunki, jotka myös olivat heränneet naapuritalossa. Aluksi he ajattelivat Talalan navetan olevan tulessa, mutta totesivat asian olevan jotain muuta. Kirkas läikehtivä valo liikkui Talalan pihalla hetken ja he näkivät kuinka se nousi ilmaan pihalta ja hävisi lounaiselle taivaalle. Valoilmiö havaittiin sen jälkeen useissa eri taloissa ja myöskin naapuripitäjissä.

Aamulla päivän valjettua lapset löysivät valoilmiön esiintymispaikalta sulamisjäljen, joka oli muodoltaan jonkin verran pitkulainen ja kolmiomainen ja kooltaan 2,3 x 5,7 metriä. Sulamisjäljen keskellä oli merkillisen näköisiä piikkimäisiä jääpuikkoja, jotka olivat värjäytyneet tummanvihreäksi. Mv. Talala ihmetteli muodostumaa ja arveli, että asiasta on ilmoitettava jonnekin, koska muodostuma varmaan kiinnostaa muitakin. Paikalle kiirehti Koillisanomien päätoimittaja Matti Kyllönen, joka sai myös valokuvattua sulamisjäljen. Jo tällöin jäljen päälle oli ehtinyt sataa jonkin verran uutta lunta. Sulamisjäljessä oli todettavissa, että puikkomaiset jääpiikit olivat värjäytyneet vihreiksi ja niiden alla noin 1,5 cm vahvuudelta oli tavallista kirkasta jäätä. Sulaminen ei ollut yltänyt maan pintaan saakka. Mv. Talala toi sulamisjäljen jäätä lasissa sisälle ja sulatti sen, jolloin siinä oli havaittavissa outo haju. Samalla vihertävä jäävesi ja siitä jäänyt sakka alkoi muuttua punertavan harmaaksi.

Kuusamon UFO-tapauksen tutkimukset

Vuorokautta myöhemmin Saapungin ilmiön esiintymisestä ilmoitettiin tapauksesta Oulun UFO-kerholle ja välittömästi organisoitiin tutkijaryhmä lähtövalmiiksi. Kuusamon Saapungin kylään lähtivät ensimmäisinä Oulun UFO-kerhosta johtaja Esko Häme, rva Marja-Liisa Häme, rva Ritva Karivieri ja biol.yo. Olli Pajula. Tutkijat haastattelivat havainnontekijöitä lomakkeelle ja ääninauhalle. Sulmisjälki valokuvattiin ja jäästä otettiin useita purkkeja näytteitä. Radioaktiivista säteilyä ei enää havaittu -

vaikka sitä aikaisemmin olisi saattanut esiintyäkin. Tutkijaryhmä totesi silminnäkijöiden kertomukset yhtäpitäviksi sekä sen, että havainto on aito ja tuore.

Tutkimusten laboratoriovaihe aloitettiin Oulussa Oulun UFO-kerhon tutkimuspäällikön ins. Ahti J.Karivieren johdolla ja alkututkimus suoritettiin Oulu Osakeyhtiön laboratoriossa pääkemisti dipl.ins. Juha Alhojärven johdolla. Tällöin ensinäytteessä havaittin orgaanisia aineita, kasvisolukkoa, josta osan arveltiin olevan peräisin näytteiden ottopaikasta, maaperästä, mutta myöhemmin asia todettiin toiseksi.

Orgaanisten aineosien pH-arvo oli näytteessä n:o 1 vain 4,8 normaalin 6,5 - 7 sijasta.

Oulussa suoritetussa röntgenanalyysissä todettiin titaania. Samoin on havaittu muita aineita runsausjärjestyksessä: kalsiumia, kaliumia, piitä, rautaa, klooria, titaania ja natriumia.

Merkillisintä asiassa on se, että titaani esiintyi orgaanisena kasvimateriaaleissa. Oulun yliopiston kasvitieteen laitoksella yksityisenä tutkijana maisteri Matti Kauppi suoritti näytteen biologisen tutkimuksen. Tutkimus paljasti 10 % korkeampitasoista kasvisolukkoa. Näytteessä havaittiin pitkällä hajoamistilassa olevia kasvisjätteitä ja esim. pölyä ja hiekkaa vain muutamia hitusia. Lika-aineksissa oli myös sienirihmastoja sekä antosyanin kaltaista väriainetta, jota ei myöhemmissä tutkimuksissa ole voitu osoittaa antosyaniksi.

Valtakunnallinen tutkimus

Tutkimuspäällikkö ins. Ahti J. Karivieren toimesta syntyi valtakunnallisella tasolla toimiva ryhmä, joka tutkii Kuusamon UFO-jäljen näytteitä. Ryhmän toiminta tapahtuu pääasiassa Oulussa ja Helsingissä. Näyteanalyysi on suoritettu Helsingin yliopiston Puun ja Muovien kemian laitoksella kahden yliopiston tutkijan toimesta, joiden nimet julkaistaan myöhemmin Oulun UFO-kerhon lopullisen tutkimusraportin yhteydessä.

Helsingin yliopiston tutkijat totesivat näytteen pH-arvon olevan 3 tienoilla, joka todettiin happoemästitrauksella ja esim. väitetyn mustikan osien ollessa kyseessä sen pitäisi olla pH 7. Tutkijat totesivat, että kyseessä saattaa olla värikompleksi, jonka keskusatomina voi olla metalli.

Mikroskooppinen tutkimus osoitti, että näytteessä oli kasvikuitujen lisäksi levä- ja sienirihmoja, mikä todettiin myös Oulussa.

Myös kuukivitutkijalle, tri Birger Wiikille toimitettiin näyte. Tämän johdosta tri Wiik antoi julkisuuteen lausunnon, jonka mukaan sulamisjälki on syntynyt lumeen heitetystä tiskivedestä. Tri Wiikin lausunto ei ole vakavasti otettavissa, ja se on voitu kiistattomasti kumota jo ennen lausuntoa.

Vertaileva tutkimus

Vertailevan tutkimuksen suorittamiseksi Oulun UFO-kerhon toimesta noudettiin Kuusamosta uusi näyte-erä, ja sulamisjäljen ympäristöstä eri kohdista otettiin näytteet noin 15 metrin päästä sulamisjäljen keskipisteestä. Näytteet tutkittiin sulatettuna ja ne olivat kirkkaita ja värittömiä. Vertailevan näyte-erän pH vaihteli 5,6 - 6,5:een. UFO-jäljessä pH oli 4,8. Johtokyky vertailevassa näytteessä oli 6,8 - 9,0. Yksi näyte oli tavallista Talalan talon porraspielilunta, joka sisälsi tavanomaista likaa. UFO-jäljessä johtokyky oli vastaavasti 240. Sakkaa vertailevissa näytteissä oli puhtaimmissa 1,5 milligrammaa ja porraspielinäytteessä 33,7 mg ja sulamisjäljessä 55 mg.

Kaikista vertailunäytteistä poistettiin viimeksi satanut puhdas lumi ja otokset sisältävät koko vanhan lumikerroksen osalla olleita aineksia. Otosten kohdalta talletettiin myös maan pinnasta näytteet vastaavien pintakerrosten määrittämiseksi.

Kuinka "tiskivesiteoria" kumotaan

Mikäli tri Wiik ei laskenut leikkiä, vaan oli vaka-

vissaan, siltä varalta seuraavat havainto-olosuhteet, todistajalausunnot ja tutkimustulokset kaatavat tri Wiikin lausunnon:

Tutkimuspäällikkö ins. Ahti J. Karivieri antoi tri Wiikin lausunnon johdosta Suomen lehdistölle yhteenvedon, jonka asiasisällön ja tosiasioiden perusteella voidaan osoittaa "tiskivesiteoria" mitättömäksi.

1. Kuusamon UFO-ilmiö havaittiin klo 6 - 6,15 välisen ajan 3.1.1971. Ilmiö liikkui kolmen kilometrin matkan melkein kävelyvauhtia, itäkaakosta ja tuli Talalan talon puutarhamaan taakse, missä viipyi yhden minuutin ajan.
2. Ilmiö liikkui koko havaitun matkan matalalla, noin 8 - 10 metrin korkeudella ja valaisi lähitienoon noin 3 kilometrin säteellä.
3. Valoilmiö aiheutti valojen sammumista talojen ohi kulkiessaan ja myös Talalassa.
4. Valoilmiö nähtiin samanaikaisesti vastakkaisilta suunnilta lähestymis- ja pysähtymisvaiheen aikana ja kaksi todistajaa näki sen himmennyttyään nousevan ylös ja katoavan lounaaseen. Ilmiön tasainen ja erittäin voimakas valkoinen valo ei ole selitettävissä salamaksi, meteoriksi tai satelliitin osaksi.
5. Kemialliset analyysit ovat osoittaneet, että ilmiöstä ei ole jäänyt palamisjätteitä, joten se ei ole voinut olla valopommi eikä tavallisella polttoainesuihkulla toimiva laite.
6. Kovasta tuulesta huolimatta ilmiö liikkui osittain sivu- ja vastatuuleen, joten se ei ole voinut olla hehkuva kaasumassa.
7. Jäljen muodostumistapaa tutkittaessa on todettu, että sitä ei ole voitu jäljitellä laboratoriossa, eikä se voi olla lähiasukkaiden aikaansaannos.
8. Jäljessä ollut jäämuodostuma on todettu paljon normaalia likaisemmaksi, lian ollessa hajoamistilassa olevaa kasvisolukkoa.
9. UFO-jäljen kohdalta otetuissa näytteissä todettu titaani on jäljen likaisessa pintakerroksessa ja on osoitettu, että titaani ei ole voinut tulla alla olevasta maasta eikä ympäristöstä.
10. Jäljessä oleva kasvimateriaali ei ole samaa, jota on maanpinnassa jäljen kohdalla.

On myös todistettu, että jäljestä tavattua väriainetta ei esiinny sen kohdalla eikä ympäristössä maanpinnassa, eikä sitä esiinny vertailevien näytteiden lumierissä eikä jäljen kohdalla olevassa pintajäässä.

Jäljen ainekset osoittavat sen eroavan kaikista ympäristön kohteista. Titaania ei ole löydetty jäljen alla olevasta kasvikerroksesta tai maasta eikä kasvien jätteistä. Havaittu titaani on löydetty jäljen lika-aineksista, erityisesti kasvijätteitä sisältävästä osasta. Jäljen suodatetussa vesiosassa oli väriainetta, mutta ei titaania, muuta kuin häviävän pieniä määriä.

Erityisesti seuraavaan tutkimukseen kaatuu tri Wiikin olettamus:
Kokeellisesti on todettu, että väriaine ei ole voinut nousta höyrystymisen vaikutuksesta alla olevasta kasvikerroksesta ylös, sillä alla olleista kasveista ei ole keitettäessäkään saatu värjäävää ainetta höyrynä.

Jäljessä olevilla aineilla ja maan pinnassa samalla kohtaa olleilla aineilla ei ole yhteyttä toisiinsa.

Mikäli sulamisjäljen paikalle olisi jossakin vaiheessa kaadettu ns. tiskin jätevettä, olisi tiskivesi valahtanut lumen läpi maan pintaan ja tästä olisi saatu näyte samanlaisina vertailuaineksina, läpi koko kerroksen. Lisäksi viimeisimpien tutkimusten mukaan näytteissä ei ole havaittu ns. kolibakteereja, joita tiskivesijätteet erityisesti sisältävät. Ja korostamme vielä maanvilj. M. Talalan suullista todistusta, jonka mukaan he eivät kaada tiskivesiään ikkunoidensa alle.

Satelliittiteoria myös virheellinen

Suomalainen amatööritiedemies rehtori Veli Lumiala

Alavudelta on Apu-lehdelle ja Suomen Kuvalehdelle antamassaan haastattelussa selittänyt Kuusamon Saapungin UFOn neuvostoliittolaiseksi Kosmos-sarjan tekokuun osaksi tai kantoraketin kappaleeksi, jonka tuhoutumisen kuusamolaiset olisivat nähneet 3.1.71. Tämä teoria kumoutuu seuraavalla tavalla:

1. Ilmiö liikkui hitaasti sivu- ja vastatuuleen ja sähkökatkot tapahtuivat kronologisesti, aikajärjestyksessä suhteessa kohteeseen.

2. Lumiala sivuuttaa todistajalausunnot osoittamatta niitä ensin paikkansapitämättömiksi.

3. Ilmiön valovoima on liian suuri tekokuun osan kitka- ja lämpöilmiön aiheuttamaksi.

4. Paikalta eikä lähiympäristöstä ole löydetty murustakaan, joka viittaisi tekokuun osiin, ja tekokuun osien höyrystyminen lähellä maanpintaa, jolloin valovoima on edellä kuvatun suuruinen, on fysikaalinen mahdottomuus, koska tekokuun aineosia olisi joka tapauksessa pitänyt tällöin löytyä.

5. Sulamisjälki ei sisältänyt mitään kovasta kuumuudesta aiheutuvaa palamisjätettä.

6. Sulamisjälki ei ole voinut syntyä ballistisesta iskusta, jonka putoava kappale aiheuttaa, eikä iskun aiheuttamaa ääntä tai räjähdystä ole kuultu.

7. Todistajalausuntojen, jotka ovat juridisesti päteviä, hylkääminen tieteessä on virheellistä. Ja kaksi havaitsijaa näki ilmiön poistuvan Talalan pihalta lounaaseen.

8. Pienimassainen tekokuun räjähteen osa, joka olisi sinkoutunut emäkappaleesta taaksepäin ei voi liikkua vastaavalla tavalla, eikä olisi voinut saapua maanpintaan saakka, koska esim. meteoriiteista vain suurimmat saavuttavat maanpinnan tason.

9. Kaikissa tapauksissa, joissa tekokuun osat ovat saavuttaneet maanpinnan tason, on löydetty eri kokoisia metallin osia, kuten vuonna 1967 Leppävirralta ja Kiteeltä. Nämä osat olivat varsin kookkaita ja ne löydettiin putoamispaikastaan.

Olipa siis Kuusamon UFO-ilmiön alkuperä tai luonne mikä tahansa, pätevää selitystä tavanomaista tietä ei ole löydetty. Tämän johdosta tutkimukset jatkuvat, ja tässä kirjoituksessa on käsitelty vain suppeasti eräitä jo saatuja ja julkisuudessakin julkaistuja asiatietoja.

Korostan vielä, että on myös virheellistä tulkita ilmiötä, joka tätä kirjoitettaessa on tutkimusten alla, kirjaimelliseksi UFOksi, tunnistamattomaksi lentäväksi esineeksi, koska valoilmiön kirkkaudesta johtuen esineellisyyttä ei ole voitu havaita - vaikka siihen sellainen kätkeytyisikin.

Pitäytyminen tiukassa terminologiassa merkitsee, että on voitu osoittaa tunnistamattoman valaisevan kohteen = Unidentified luminous object = ULOn vieraileen Talalan talon pihalla edellä kerrotuin seurauksin (ufologinen terminologia on ihmeellistä).

Oulun UFO-kerho ry. julkaisee tapauksesta lopulliset tutkimustulokset myöhemmin.

Muodostelmalentoja

Saapungin UFO-ilmiön jälkeisenä maanantaina tehtiin runsaasti erilaisia havaintoja Ylä-Kainuussa, Ämmänsaaressa, Hyrynsalmen Hakokylässä, Hossassa ja Taivalkoskella.

Kajaanissa havaittiin 5.1.1971 sikaarin muotoinen esine, jonka havaittiin olevan näkyvissä kaksi tuntia. Murtomäessä lensi 4.1.1971 tunnistamaton kappale läheltä sähköjohtoja sillä seurauksella, että lähitalosta särkyi televisio ja sähköliesi.

Varsinainen määräennätys tehtiin jälleen Kuusamossa. Maanantai-aamuna klo 02.50 - 03.10 (11.1.71) välillä

kuusamolainen virkamies, joka ei anna nimeään julkisuuteen, havaitsi 16 kirkkaan esineen ylittävän Kuusamon kirkonkylän jonkinlaisessa muodostelmassa. Koko havainnontekijän perhe herätettiin katsomaan ilmiötä ja selostuksen mukaan havaittiin seuraavaa:

UFOt lensivät porrastetussa korkeudessa ja kellon mukaan ne ylittivät taivaan kannen viidessä minuutissa, joten vauhti oli verraten hidas. Ylimpänä lentävät olivat pallon muotoisia ja erittäin kirkkaita. Niiden korkeutta oli vaikea arvioida. Alimpana lentävät kiitivät harsopilvien tasalla ja ne näyttivät litteiltä (kork.300 - 400 m) ja olivat väriltään punertavia. Alempana lentävät jättivät jälkeensä tulipyrstön, jota sen sijaan ylempänä lentävät eivät tehneet. UFOt lensivät idästä länteen, suoraan Pudasjärven Syöte-tunturin suuntaan, mutta siellä laivuetta ei kuitenkaan silloin havaittu.

UFOt saapuivat metsätyömaalle.

Tiistaina 12.1. oli päähavainnon tehnyt traktoriurakoitsija Urpo Illikainen tuomassa tukkikuormaa Pirin työmaan Myllyvaaran lanssille. Traktorin kopin seinään osui takaa hyvin kirkas valo, jonka vuoksi Illikainen kääntyi katsomaan ja huomasi lähes kolme kertaa kuun kokoisen punertavaa valoa hehkuvan esineen ylittävän traktorin ja se eteni vielä jonkin matkaa ja pysähtyi sitten noin minuutiksi.

Sekä Illikainen että hänen apumiehensä Aatto Tumelius näkivät selvästi ilmiön, mutta yksityiskohtia oli erittäin vaikea havaita. Miehet ajoivat metsätraktorin lanssille jolloin he totesivat, että ilmiö palasi jonkin matkaa takaisin päin, mutta jatkoi sitten matkaa ja katosi vaaramaisemaan. Samaan aikaan ilmiö nähtiin myös Särkivaaralla lähellä Syötettä. Autoilija Atte Särkelän kamerat olivat päivystysvalmiina maastossa ja odotettiin, olisiko filmille tullut jotain (kameroissa infrapunafilmit), mutta ilmiö ei kuitenkaan osunut näkökenttään.

Kirjoittajalla oli tilaisuus käydä paikan päällä Pirin metsätyömaalla, Myllyvaaralla ja haastatella urakoitsija Urpo Illikaista sekä Eetu Niskasaarta, Aatto Tumeliusta ei tavoitettu, mutta havaintokertomukset tukevat toisiaan.

Kuvia infrapunafilmille

Pudasjärven Syötteellä UFOt näyttävät vierailevan jatkuvasti. Oulun UFO-kerho ry:n ja Pudasjärven UFO-kerhon kanssa on Syötteelle järjestetty jatkuva päivystys, jota hoitaa autoilija Atte Särkelä. Ins. Ahti Karivieri on valmistanut infrapunakameraa varten erityisesti tarkoitusta vastaavan kauko-objektiivin, joka on verraton väline tunturimaisemassa. Infrapunapäivystys tuotti ensi kerran tuloksia marraskuun 5 päivänä 1970. Tällöin todettiin, että lämpösäteilyä aikaansaava kappale oli kulkenut kolme kertaa kameran näkökentän poikki ja pysähtynyt yhden kerran. Tällöin saatiin ilmoituksia valoilmiöstä, joka oli tullut Kuusamon suunnasta ja se havaittiin eri puolilla kylää. Atte Särkelä haastatteli kyläläisiä ja hänelle kerrottiin, että valohehkuinen esine oli kulkenut Syötteen laelle päin.

Kyytitilauksen välillä Atte Särkelä asetti infrafilmillä ladatun kameran suljin avoinna vaaramaisemaan ja lähti ajoon. Myöhään illalla lapset kertoivat, että aikaisemmin havaittu valoilmiö oli mennyt takaisin samaan suuntaan, mistä se oli tullutkin. Kameran filmiä siirrettiin eteenpäin ja näin tehtiin jokaisena sateettomana yönä. Suljin oli avoinna kuvaa kohti 6 tuntia. Kun filmi kehitettiin, nähtiin tulokset.

Saatiin todella yksi kuva, jossa lämpösäteilyä hehkuva esine on liikkunut kuvakulman (50 astetta) poikki mutkitellen. Kuvaa tarkasteltaessa on voitu todeta, että kappale on ollut varsin kookas ja kiekon muotoinen. Jos ilmiö kulki 1/2 km etäisyydellä kamerasta, on sen täytynyt olla läpimitaltaan 100 metriä. Myöhemmin on saatu vastaavia kuvia, joista kerrottakoon myöhemmin.

***

Ylä-Vuoksi 21.2.1971

Ruuturouva:

Siitä asti kun professori Wiik julkisesti pesi kätensä ufo-jätteistä ilmoittaen, että se on tiskivettä koko kuusamolainen ufon jälki, on Suomen kansa vihdoinkin päässyt selville vesille näissä ufo-asioissa.

Tiskivesiteoria on naurattanut ihmisiä mahdottomasti.

Ensiksi nauroivat kaikki ne jotka eivät ole nähneet ufoja eivätkä niihin usko. Toiseksi nauroivat ne ihmiset jotka ovat itse nähneet ufoja tai muuten uskovat niihin.

Kuka nauroi mitäkin. Yksi ufoja, toinen professoria ja kaikki yhdessä tiskivettä.

Myös ne kymmenen Saapunginkylän asukasta, jotka omin silmin näkivät juuri s e n ufon. Sen joka laskeutui pihalle ja sulatti lumen likaiseksi.

Kumminkin professori lienee esittänyt tiskivesiteorian päästäkseen kaikessa hiljaisuudessa jutusta eroon — ettei vain joutuisi naurunalaiseksi.

Mutta hyvä ja rehellinen Suomen kansa on mielissään. Se on kovasti vierastanut ufo-alan sanastoa, sillä tuntuisihan kukaties lepsulta jos miehinen mies kertoisi että näin tässä humanoidin.

Esi-isämme olisi ihan tyynesti todennut että tulipa haltia vastaan ja hävisi siitä harmaaseen pilveen. Mutta mitenkäs sitä nykyisin enää...

Meikäläinen sanoo paljon mieluummin että sen täytyi olla tiskivesimies.

☆

Yhteinen tiskivesinauru on vapauttanut ihmiset kertomaan merkillisistä näkemisistään. Näin on tullut myös esille puolentoista vuoden takainen tapaus Imatran Linnalasta.

Kuusi autoa joutui pysähtymään Karhumäen tien risteyksessä keskellä kirkasta elokuun päivää. Tieltä nousi ilmaan iso vaaleanharmaa esine ja näytti nostattavan pyörteen, joka kaatoi tietyömaan puomit ja liikennemerkit. Se oli noin 6 metriä halkaisijaltaan, korkeutta puolentoista metriä.

Tuo jokin meni autojen välistä vajaan kahden metrin korkeudella, siirtyi tasaista vauhtia Vuoksen päälle ja katosi.

Seuraavan päivän lehdissä kerrottiin Utissa ja Myllykoskella melkein samaan aikaan — 20 minuuttia myöhemmin — nähdystä valoilmiöstä, jota mm. ilmavoimien kone lähti tutkimaan.

— Ei tullut puhutuksi heti asiasta niiden toisten autoilijoiden kanssa, pahoitteli yksi Linnalan lautasen näkijöistä.

Keskustelu voisi olla paikallaan vieläkin, esimerkiksi paikkakunnan ufo-tutkijoiden välityksellä. Puhutaan sitä turhemmistakin asioista.

★

TIEDÄTTEKÖ

★★★ kaukosiirroista - katoamisista?

Eri puolilla maapalloa on tapahtunut useita salaperäisiä katoamisia, ja monet ihmiset - jopa autotkin ovat yht'äkkiä siirtyneet seudulta toiselle tuhansiakin kilometrejä. Tällaisia ilmiöitä on saattanut tapahtua myös Suomessa. Niitä lukijoitamme, joilla on tietoja tällaisista tapauksista, pyydetään ilmoittamaan niistä mahdollisimman pian osoitteella Suomen UFO-tutkimus, Uro.

☆☆☆ Kontaktitapauksista?

Nykyiset tapahtumat osoittavat selvästi, että yhä useammat suomalaiset ovat olleet yhteydessä tuntemattomien kulttuurien edustajien kanssa. Lukijoiden joukossa on todennäköisesti useita henkilöitä, joilla on kokemuksia tai tietoja tällaisista tapahtumista. Pyydämme ottamaan yhteyttä osoitteeseen: Timo Pyhälä Pietarink. 8 B 11 Helsinki 14, puh. 650 995. (Antamanne tiedot ovat luottamuksellisia)

★

AFSCA:n JÄSENET

Suomen alayksikön postisiirtotilin uusi numero on

112173 - 9

Pyydämme käyttämään tätä numeroa kaikissa tilauksissa ja kirjoittamaan siirtokortin nimellä:

AFSCA Los Angeles/ Unit in Finland

FLYING SAUCERS INTERNATIONAL - lehti ei ole ilmestynyt AFSCA:n presidentin, Mr. G. Greenin henkilökohtaisten vaikeuksien vuoksi. Viimeisin on n:o 29. N:o 30 on odotettavissa aikaisintaan toukokuussa. Kaikki kuuden numeron tilaukset ovat koko ajan voimassa.

AFSCA Unit nr 90

Kaleva 24.12.70

Ufon reitti valokuvattiin Pudasjärvellä Särkelässä

Pudasjärvellä Särkelän kylässä oli torstaina 5 päivänä marraskuuta yhtä pimeätä kuin muuallakin pohjoisessa, olihan päivä pilvinen vaikkakin kuiva. Iltapäivällä koululaiset olivat palaamassa koteihinsa ja muutenkin elämä kulki tavanomaisia latujaan. Tavanomaisuus on aivan oikea sana tässä paikassa, sillä maiseman pimeyttä ja harmautta kävi valaisemassa suhteellisen matalalla lentänyt UFO. UFO:n näkivät kymmenet koululaiset ja useammat aikuiset siihen aikaan ulkona liikkuneet Särkelän kylän lähiasukkaat.

Kello lähestyi neljää iltapäivällä, kun ilmiö havaittiin. Särkelässä Ahvenjärven lapset kiirehtivät ilmoittamaan havainnostaan naapurissa asuvalle autoilija Atte Särkelälle. Särkelä oli juuri ajoon lähdössä, mutta sai juoksusta hengästyneen pojan selityksestä selvän, että jotain erikoista hän oli näkynyt. UFO:jen varalta autoilija Särkelällä oli jatkuvasti öisin kamera talon katolla asennettuna taivasta kuvaamaan. Tällä kertaa hän ei ennättänyt muuta kuin asettaa infrapunafilmillä ladatun kameransa siihen suuntaan, missä UFO oli näkynyt ja kiireellinen ajotehtävä piti lähteä hoitamaan. Kamera jäi odottamaan mahdollisesti palavaa outoa kulkijaa suljin avoimena ja siinä asennuksessa, jolla kirkkaina öinä oli saatu tähtien ja satelliittien radat piirtymään kauniina kaarina filmille. Jos siellä joku valoilmiö liikkuu, täytyy sen näkyä myös kameran silmällä, näin pääteltiin.

Myöhemmin illalla noin kello 22.30 tienoilla muun touhun päätyttyä Särkelä muisti alkuillan UFO-tarinan varsinkin kun ulkosalla olleet lapset kertoivat ilmiön menneen takaisin samaan suuntaan josta se oli tullut. Kameran filmiä siirrettiin eteenpäin ja UFOjen metsästys jatkui. Jokaisena sateettomana yönä tuli yksi kuva lisää filmiin ja odotettiin kehitysaikaa.

Kyläläisiä haastateltiin ja saatiin kuulla UFO:n tulleen Kuusamon suunnasta ja menneen kohti Syötettä. Syötteen tunturin yllä sen oli nähty tekevän pystysuuntaista heilumisliikettä ennen häviämistään. Muun osan tulomatkasta UFO oli kulkenut melko tasaisesti. Etäisyyden arviointi oli ollut vaikeata, mutta voitiin puhua useammankin kilometrin arvioidusta matkasta. Koko vaihteli eri näkijöiden selostuksissa: »pienempi kuin kuu», suurempi kuin tähdet» ja »kaksikymmentä senttiä» (?) Väriltään ilmiö oli kirkas, kirkkaampi kuin kuu ja sillä oli havaittu tulipyrstön tapaista. UFO oli palannut takaisin parikymmentä minuuttia ensiesiintymisensä jälkeen, mutta kulkija ei ollutkaan enää rauhallisesti etenevä, vaan se oli kieppunut hurjasti tehden mennessään jonkinlaisia silmukoita tai värähdysliikettä. Samoihin aikoihin pari autoilevaa miestä oli nähnyt ilmiön aivan esineellisenä ellipsin muotoisena kiekkona kymmenkunta kilometrillä Särkelän kylästä.

Atte Särkelä on haastatellut useita silminnäkijöitä asian tiimoilta ja kaikista tullaan samaan tulokseen: se on jotakin ihmiselle tuntematonta ja siis UFO. Ilmiön näki samaan aikaan sekä ihminen että myös kamera: maanantaina saatiin filmi valmiina sekä paperikuvina tarkasteltavaksi, jolloin siinä nähtiin UFO:n kulkureitti.

Kuvaa tarkasteltaessa tullaan pariin johtopäätökseen: ilmiö on ollut valtavan suuri tai sen lämpösäteilykenttä on ollut tavattoman laaja sekä toiseksi ilmiö on kuvaan liittyvän kuuden tunnin valotusajan puitteissa kolmasti ylittänyt kuva-alan. Kuva otettiin normaaliobjektiivilla jonka kuvakulma on noin 50 astetta. Jos ilmiö kulki puolen kilometrin etäisyydellä kamerasta, täytyi sen olla yli sata metriä läpimitaltaan.

Mitä ns. tiede sanoo tällä tavalla saaduista valokuvista? Ehkä: »Kyseessä on todennäköisesti ilmakehän joku tavanomainen sähköpurkaus».

Allekirjoittanut on kuitenkin eri mieltä ja toteaa tavanomaisuuden olevan liiankin selvä osoitus ilmiön yleisyydestä ja sen suunnattoman suuresta tutkimusarvosta, mitä nykyiset tiedemiespiirit eivät vielä tajua. Ilmiön selvittäminen tulee antamaan ihmiselle käyttöön aivan mittaamattomat uudet energia- ja materiaalikentät. Ahti J. Karivieri

Pudasjärven Särkelän kylässä kuvatut ufojen (?) jättämät valojuovat taltioi katolle kiinteästi asetettu kamera. Sulkimen usean tunnin mittaisena aukioloaikana nähtiin UFOn poukkoilevan alueen yläpuolella.

ERÄÄSTÄ YLEISESTÄ PERIAATTEESTA

Ote Luis Schönherrin kirjoituksesta "Observations of a Sceptical Believer" (Flying Saucer Review 3/1970) (suom. Pekka Teerikorpi)

Oheisena julkaistun otteen tarkoituksena on tuoda esille eräs näkökohta keskusteltaessa kysymyksestä "Mikäli UFO-ilmiön takana on älyolentoja, miksi 'he' eivät ota meihin yhteyttä?" On heti todettava, että ko. kysymyksen ehtolause "UFO-ilmiön takana on älyolentoja" on sinänsä hyvin ongelmallinen eikä välttämättä missään mielessä tosi, mutta epäilemättä intuitiivisessa sävyssä voidaan tällaistakin kysymystä pohtia.

Keskustelu UFO-ilmiön mahdollisesta "älyllisestä" alkuperästä on usein tyrehtynyt yksioikoiseen päättelyyn "Jos 'he' ovat älykkäitä, niin miksi 'he' sitten eivät käyttäyty sen mukaisesti ja ota yhteyttä tiedemiehiin ja muihin silmäätekeviin?" Keskustelun jatkamiseksi tästä pisteestä eteenpäin esittää Luis Schönherr ehdotuksensa, joka perustuu erääseen tieteellisen tutkimuksen universaaliseksi oletettuun periaatteeseen. Lukija ratkaiskoon, johtaako hänen ehdotuksensa mielekkääseen keskusteluun UFO-ilmiön eräästä selitysteoriasta:

Havainnontekijästä lähtöisiä haittavaikutuksia

Tieteellisessä mielessä voidaan sanoa, että tarkkailun suorittaminen on jonkin järjestelmän tutkimista. Tieteelliseen metodiin kuuluu hyväksyttynä periaatteena ennakolta varovainen asennoituminen tutkittavaan kohteeseen sekä sellaiset mittauslaitteet ja tutkimustavat, jotka mahdollisimman vähän aiheuttavat ei-toivottuja vaikutuksia havaittavassa järjestelmässä. Muutoin saadut tulokset saattavat olla vääristyneitä ja seuraavan (vaikkakin kunnollisesti suoritetun) tutkimuksen hetkellä järjestelmä saattaisi olla erilainen kuin alunperin, ja tämä ainoastaan ensimmäisen tutkimuksen aikana sattuneen mittauslaitteen - tai havainnontekijän - ja järjestelmän välisen vuorovaikutuksen ansiosta.

Jos esimerkiksi halutaan mitata nestepinnan korkeus astiassa, voidaan mittaus suorittaa mittatangolla. Mutta koska mittatanko itse vie tietyn tilavuuden ja syrjäyttää nestettä, niin mittauksen aikana nestepinta on hiukan korkeammalla kuin sitä ennen.

Toinen esimerkki. Jos jännitemittarilla mitataan piirin sähköistä potentiaalia, tulee piiriin kytketyksi ylimääräinen kuorma. Tästä aiheutuu jännitehäviö ja mittari osoittaa pienempää jännitettä kuin mikä mittauskohdassa todella vallitsee (so. ilman mittaria). Ääritapauksissa - kun mittarin sisäinen vastus on liian pieni - kytketty lisäkuorma saattaa aiheuttaa jopa pysyvää vauriota havaitun järjestelmän (piirin) komponenteille.

Nykyään on kehitetty kokonaan oma tieteenalansa määrittämään mittauslaitteen vaikutus mitattaviin järjestelmiin ja suunnittelemaan kuinka tätä voidaan vähentää. Niinpä useimmissa käytännön sovellutuksissa on mahdollista päästä riittävään tarkkuuteen.

On kuitenkin korostettava, että tämä edellyttää ei vain mittauslaitteen vaan myös järjestelmän ja näiden välisten mahdollisten vuorovaikutusten perinpohjaisen tuntemisen. Käytännössä tutkija pyrkii aina mieluummin etukäteen vähentämään mittauslaitteen vaikutuksen mahdollisimman pieneksi kuin että hän vasta jälkeenpäin laskemalla korjaisi mittaustulokset.

Yleisesti sanottuna mittauslaitteen vaikutuksen vähentämisellä on merkitystä vain mikäli sen järjestelmästä ottama energia on vähäinen verrattuna ko. järjestelmän kokonaisenergiaan. Esimerkiksi alkeishiukkasfysiikassa tätä ehtoa ei voida toteuttaa. Juuri tämä havainto johti lopulta Heisenbergin esittämään epätarkkuusperiaatteensa. Mittauslaitteen vaikutus aiheuttaa mekaanisten tai sähköisten järjestelmien tutkimisen yhteydessä vaikeita ongelmia, jotka ovat kuitenkin vähäisiä verrattuna ongelmiin, joita syntyy tehtäessä havaintoja elävistä ja/tai älyllisen valvonnan alaisista järjestelmistä. Tällöin ei mahdollista havainnonteon aiheuttamaa vaikutusta voi määrittää pelkästään suhteellisten energiain avulla. Jos elävän järjestelmän tutkimisen käytetään huonosti steriloitua välinettä, niin vaikka välitön vaikutus puhtaalla energiatasolla onkin mitätön, saattaa se kuitenkin muuttaa koko järjestelmää siinä määrin, että sitä ei enää voidakaan tutkia, ei ainakaan elävänä järjestelmänä. Eläimen vainutessa tutkijan niiden välillä siirtynyt energia tai ainemäärä on häviävän pieni, mutta se saattaa aiheuttaa rajuja reaktioita.

- -

Sama pätee tutkittaessa sosiologisia järjestelmiä. Antropologi tietää oikein hyvin, että jos hän aikoo tarkastella jonkin alkuasukasheimon hedelmällisyystanssia, on hänen katseltava sitä piilopaikasta; muussa tapauksessa hänen sallittaisiin nähdä vain merkityksetön korvike. On yleisesti tunnettua, että ihmiset käyttäytyvät eri tavalla, mikäli he tietävät olevansa tarkkailun alaisia ja että pelkästään se, että jotakin henkilöä haastatellaan, saattaa vaikuttaa hänen vastauksiinsa. Tosiasiassa on hyvin harvoja periaatteita, jotka soveltuvat niin yleisesti kaikkiin tieteenaloihin

sekä jokapäivän asioihin kuin se, josta olen edellä antanut esimerkkejä.

Voidaan todeta, että

1) havaintojen tekeminen on mahdotonta ilman vuorovaikutusta havaitun järjestelmän ja havainnontekijän välillä;

2) tämä puolestaan vääristää senhetkisiä havaintotuloksia ja jopa myöhemmin saatavia havaintotuloksia (riippuen havaintotapahtuman irreversiibelisyyden asteesta);

3) tästä syystä tutkija pyrkii aina mahdollisimman tehokkaasti vähentämään vuorovaikutusta tutkittavan järjestelmän ja itsensä välillä.

Sen takia onkin varsin hämmästyttävää, mikäli tiedemiehet empimättä pitävät virallisen kontaktin puuttumista perusteluna sille väitteelle, että avaruudesta käsin tapahtuvaa maapallon tarkkailua ei ole suoritteilla. Näin tapahtuu huolimatta siitä, että tieteellinen kritiikki tuntuu aina olevan tietoinen edellä esitetystä periaatteesta UFO-raporttien tutkimuksen yhteydessä, jolloin usein viitataan havainnontekijän mahdolliseen vaikutukseen - tai ennakkoasenteeseen - mitä tulee havaitsemiseen ja raportoimiseen.[1)]

Ei ole epäilystäkään, etteikö tieteessä pitkälle kehittynyt ei-maanpäällinen äly-yhteisö olisi tietoinen yo. periaatteesta ja soveltaisi sitä. On vain muistettava, että edes meidän nykyiset tieteelliset ja tekniset aikaansaannoksemme eivät olisi laińkaan mahdollisia ilman sen huomioon ottamista.

1) Kaksi hiljan esiintynyttä esimerkkiä tästä asenteesta:

a) Teoksessa (A) tri D.H. Menzel kysyy: "Eikö olisikin luonnollista, että ulkoavaruudesta saapuneet olennot osoittaisivat kiinnostusta meitä

kohtaan? Mutta jos oletamme näiden olentojen - mikäli olennoista tosiaankin on kysymys - salakuunnelleen meitä vuosisatojen ajan, niin miksi sitten ei joku niistä olisi laskeutunut ja esittäytynyt Yhdysvaltain presidentille, jollekin Kansallisen Tiedeakatemian jäsenelle tai edes jollekin kongressin jäsenelle?" (Kts. (A) sivu 199).

b) Condonin raportti (B) sisältää noin 40 sivua asiaa havainnontekijän vaikutuksesta havaintoon ja raportointiin (Section VI, luvut 1 ja 2) ja havaintokertomusten yhteydessä lukuisia viittauksia tähän mahdollisuuteen (Section IV). Hypoteettisten ei-maanpäällisten älyolentojen kohdalla samasta ongelmasta kuitenkin selvitään yhdellä lauseella: "On myös ilmeistä, että jos ei-maanpäällisiä älyolentoja olisi läheisyydessämme, ei olisi mitään loogista syytä otaksua, etteivätkö ne ottaisi tai olisi ottaneet yhteyttä ihmisolentoon." (Kts. (B) Section III, 8. Remarks and Recommendations, sivu 74)

(A) "Symposium on Unidentified Flying Objects." Committee on Science and Astronautics U.S.House of Representatives, Ninetieth Congress. 29th July, 1968. Clearinghouse for Federal Scientific and Technical Information, Springfield, Va. 22151.No. PB 179 541.

(B) "Final Report of the Scientific Study of Unidentified Flying Objects." Conducted by the University of Colorado, under Contract to the United States Air Force. Dr. Edward U. Condon, Scientific Director. Bantam Books, New York, 1969. No.553-04747-195.

Aamulehti 4.3.71

Ufo Helsingin aamutaivaalla

Litteän kiekon muotoinen tunnistamaton lentävä esine (ufo) nähtiin Helsingin taivaalla keskiviikkoaamuna. Esine oli näkyvissä noin puolen tunnin ajan ja sen näki ainakin viisi ihmistä. Alueella, jossa ufo nähtiin, ei lennonjohdon mukaan liikkunut aamulla lentokoneita.

Erittäin selvärajainen ja kirkas kiekko ilmestyi näkyviin Myllypuron taivaalle hieman kello 7.30:n jälkeen. Se liikehti paikallaan noin puolen tunnin ajan ja katosi suurella nopeudella Suomenlahden suuntaan.

Ilmiön ollessa näkyvissä se kallisteli hitaasti puolelta toiselle. Sivulta nähtynä se muistutti teräväraiaista viivaa, joka oheni kumpaankin päähän. Ilmiö oli erittäin kirkas ja se näkyi täysin pilvettömällä taivaalla.

Saman valojuovan näki myös kaksi Helsingin lentoaseman lennonjohtajaa, jotka olivat tulossa töihin autollaan. Toinen silminnäkijöistä kertoi ilmiön vaikuttaneen valoheijastukselta.

— Tietääkseni myös Venus saattaa joskus aiheuttaa tämäntapaisia valoilmiöitä, kertoi toinen silminnäkijöistä.

Aamulehti 6.3.71

Suuri lamppu putoi maahan

Oltiin talvessa 1917. Ahlmanin maamieskoulun johtajana Tampereella oli agronomi Niilo Selin. Hänen luokseen oli tulossa vierailemaan hänen veljensä, varatuomari Into Selin. Asuin koululla vahempieni luona ja kävin oppikoulua Tampereella. Jostain syystä agronomi Selin pyysi minua hakemaan hevosella vieraat Tampereen asemalta.

Matkasta en muista kuin yhden vaiheen, mutta sen sitäkin selvemmin. Oli kirkas ilta ajaessamme laajojen Hatanpään vainioiden halki kohti Seppälän taloa eli Ahlmanin koulua. Olimme tulleet pienen metsäkkeen kohdalle ehkä runsaan kilometrin päähän Lempäälän tiestä. Silloin neitonen reessä yhtäkkiä huudahti:

— Mikä ihmeellinen pilvi tuo on tuossa meidän yläpuolellamme! Sehän on ihan alhaalla.

Se oli erikoinen muodostuma. Kuin suuri kattilan kansi ja väriltään hohtavan violetinvihertävä. Se kulki todella melko matalalla, niin kuin arviokaupalla näytti, ja hevonenkin tuntui vaistoavan sen ilmestymisen.

Sitten 'pilvi' muutti suuntaa, erkani meistä hieman oikealle ja leijaili tai oikeammin kiiti pois päin. Yhtäkkiä se pysähtyi. Se aivan kuin pysyi paikallaan. Mieleen tuli haukka, joka on saanut silmiinsä myyrän kaurapellossa. Sitten se laskeutui suoraan maata kohti.

Oli sen verran valon kajastusta, että saatoimme jokseenkin tarkkaan arvioida laskeutumispaikan eteläisen suunnan metsän ja maaston siluettia vasten. Sen verran 'pilvestä' lähti valoa, että hienoinen kajo ilmestyi hangelle sen laskeutuessa. Siellä se nopeasti sammui.

Aamulla hiihdin paikalle, mistä arvelin löytäväni pudonneen kojeen. Mitään ei näkynyt.

Tiedustelin lähellä olevan Sillankorvan mökin emännältä, oliko heillä havaittu jotakin näkemämme tapaista. Eivät olleet nähneet mitään poikkeuksellista. Joitakin vuosia myöhemmin sain kuitenkin hienoisen vahvistuksen, että me kolme reessä olijaa emme sittenkään olleet nähneet harhanäkyjä. Pysähtyessäni juttelemaan Sillankorvan emännän kanssa hän yhtäkkiä sanoi muistavansa, että pikku tyttö — vai oliko poika — oli pari päivää kertomani tapauksen jälkeen maininnut jotakin siihen suuntaan, että hän oli katsellut ikkunasta, kun 'lamppu putosi maahan, suuri lamppu'.

Niihin aikoihin ei kirjoitettu eikä puhuttu 'lentävistä lautasista'.

HARRI ELJANKO

Sinertävä valopallo lenteli Sotkamossa

25.1.71. Kaleva

Sotkamo (TA)
Ufot ovat saapuneet jo Sotkamoonkin. Sunnuntain vastaisena yönä havaitsi Sotkamon Juurikkalahdessa Hallalan talon nuori emäntä kotipellolla 4—5 metrin korkeudella maassa jalkapalloa huomattavasti suuremman valopallon. Emäntä kävi herättämässä miehensä, mutta tällä välin oli ilmiö jo hävinnyt. Pallon valo oli hieman sinertävä.

Havainto tehtiin talon toisesta kerroksesta. Samanaikaisesti oli noin sadan metrin päähän tuntemattomasta valopallosta, toiselle puolelle peltoja pysähtynyt henkilöauto. Emäntä arvelee autosta tehdyn samat havainnot.

Viime viikon perjantaina oli 2 km:n päässä nyt tehdystä havaintopaikasta nähty aamuhämärässä samanlainen valopallo. Silloin pallo oli kiertänyt taloja ja noussut tämän jälkeen ylös.

Etelä-Saimaa 28.2.71

Salamaukko murisee

Överkalix, 27. 2. (STT—TT) — Pohjoiskalottialueella tänä talvena autoilijoita pelotellut pieni "salamaukko" osaa myös murista. Näin kertoo ainakin Överkalixista kotoisin oleva Åke Westerberg, joka parisen iltaa sitten näki tuon metrin mittaisen olennon kymmenen metrin päässä linja-autopysäkillä.

Aikoessaan tutkia ilmestystä lähemmin, tämä alkoi murista ja katosi salaman-iskua muistuttaneen voimakkaan valonvälähdyksen saattelemana.

Aiemmin salamaukko pelotteli puolikuoliaksi kaksi autoilevaa naista Kuusamossa.

Ufoihin uskovat pohjoisen asukkaat ovat varmoja siitä, että olennon ilmestyminen liittyy lentäviin lautasiin "joilla on tapana laskeutua Pohjois-Suomeen".

Ufoäijä taas liikkeellä?

Oudon valoilmiön näki Viljo Sotaniemi Posion Pernussa viime viikolla. Hänen ajaessaan työmaalta kotiin traktorilla, hän huomasi takaapäin lähestyvän kirkkaan valon. Sotaniemi luuli sitä autoksi. Hän ajoi traktorinsa äärimmäisen tien laitaan mutta ohittaja ei tullutkaan, vaan sen sijaan valo näkyi hänen rinnaltaan tien sivusta, missä ei kulkenut tietä.

Sotaniemi pysäytti traktorinsa ja seurasi valoilmiön kulkua. Se eteni hänestä pois päin noin 20 metrin korkeudella kadoten metsäsaarikkeen taakse.

Valoilmiö oli yläosastaan kellertävä ja häikäisevän kirkas, alaosastaan sinertävä ja tummeten alaspäin. Sotaniemi arveli nähneensä ilmiön noin 30 metrin etäisyydeltä. Se oli usean metrin laajuinen.

Tapaus sattui Posion Rovaniemen tiellä 3 km Pernusta Rovaniemen suuntaan. Mitään jälkiä ei ilmiö paikalle jättänyt.

Lapin Kansa 2.3.71

KAIKKEIN HÄMMÄSTYTTÄVIN TAPAUS

Kirjaimilla A.V.B. on ufologiassa tietty merkityksensä: kyseinen kirjainyhdistelmä tuo perehtyneen ufo-tutkijan mieleen merkillisen tapauksen Brasiliasta. Kysymyksessä on maanviljelijä Antonio Villas Boasin hämmästyttävä kokemus, joka sattui hänelle 15. lokakuuta 1957. Tapaus on Suomessa varsin tuntematon (siitä ei ole ollut mainintoja suomeksi ilmestyneessä ufo-kirjallisuudessa), vaikka sen yleisesti lasketaan kuuluvan ns. klassisten ufo-ilmiöiden joukkoon.

Tässä VIMANAssa alkaa A.V.B.-tapausta käsittelevä moniosainen sarja, jossa tullaan kertomaan varsin yksityiskohtaisesti koko tapahtuma. Lähteenä käytetään Flying Saucer Review-lehteä, jossa asiaa on käsitelty moneen otteeseen; siitä on sarjan otsikkokin (The most Amazing Case of All). Aloitamme Antonio Villas Boasin omalla todistajakertomuksella, jonka hän esitti tohtori Olavo Fontesille ja toimittaja Joao Martinsille Rio de Janeirossa 22. helmikuuta 1958.

I osan lähteet: Gordon Creighton, Even more Amazing . . . Flying Saucer Review 1966/4 ja 5.

Käännös: Heikki Heimola

"Nimeni on Antonio Villas Boas. Olen 23-vuotias ja ammatiltani maanviljelijä. Asun perheeni kanssa omistamallamme farmilla lähellä Fransisco de Salesin kaupunkia Minas Geraisin valtiossa, Sao Paulon valtion rajan läheisyydessä.

Minulla on kaksi veljeä ja kolme sisarta, jotka kaikki asuvat samalla seudulla (oli vielä kaksi lisää, mutta he ovat kuolleet). Olen toiseksi nuorin pojista. Me miehet työskentelemme kaikki far-

milla, jossa meillä on monia peltoja ja istutuksia viljeltävänä. Meillä on myös International-merkkinen bensiinikäyttöinen traktori kyntämistä varten. Kun kyntöaika tulee, me ajamme traktoria kahdessa vuorossa. Päivisin tätä työtä tekee kaksi työmiestä, jotka palkkaamme sitä varten, öisin minä tavallisesti teen sitä yksinäni (ja nukun siis päivällä) tai joskus toisen veljeni kanssa. Olen naimaton ja terveyteni on hyvä.

Teen kovasti töitä ja suoritan myös kirjekurssia opiskellen mitä suinkin voin. Minulle oli uhraus tulla tänne Rioon, sillä minun ei olisi pitänyt lähteä farmilta, jossa minua kipeästi tarvitaan. Mutta minä tunsin velvollisuudekseni tulla tänne kertomaan niistä oudoista tapahtumista, joissa olen ollut mukana, ja olen valmis mukautumaan kaikkeen, minkä Te, hyvät herrat, katsotte parhaaksi - myös selostuksen antamiseen siviili- tai sotilasviranomaisten edessä. Haluaisin kuitenkin palata takaisin kotiin niin nopeasti kuin mahdollista, sillä minä olen hyvin huolissani siitä tilasta, johon farmi jäi lähtiessäni.

Se kaikki alkoi lokakuun viidennen päivän iltana vuonna 1957. Talossamme oli ollut kutsut ja me olimme menneet vuoteeseen tavallista myöhemmin, kello 23. Olin huoneessani veljeni Joao Villas Boasin kanssa. Kuumuuden vuoksi päätin avata luukut pihanpuoleisesta ikkunasta. Silloin näin tarkalleen keskellä pihaa hopeisen, fluorisoivan heijastuman, kuunvaloa kirkkaamman, joka valaisi koko alueen. Se oli hyvin valkoista valoa, enkä tiedä mistä se tuli. Se ikään kuin tuli korkealta yläpuoleltani kuin autonlyhdyn valo, loistaen alaspäin ja levittäen valoaan kaikkialle. Mutta taivaalla ei näkynyt mitään, mistä valo voisi tulla. Päätin kutsua veljeni ja näytin sitä hänelle, mutta hän on hyvin epäuskoinen henkilö ja hän sanoi, että meidän oli parempi mennä nukkumaan. Sitten suljin ikkunaluukut ja kävimme molemmat levolle. Mutta jonkin ajan kuluttua, kykenemättä voittamaan uteliaisuuttani avasin ikkunaluukut uudelleen. Valo oli yhä siellä, samassa paikassa. Jatkoin katselemista. Sitten se alkoi yht'äkkiä liikkua hitaasti kohti minun ikkunaani. Suljin nopeasti ikkunaluukut - niin nopeasti tosiaan, että se synnytti kovan melun ja herätti veljeni, joka oli jo unessa. Katselimme yhdessä pimeässä huoneessa, kuinka valo tunkeutui sisään ikkunaluukkujen pikku raoista ja siirtyi sen jälkeen kohti kattoa hohtaen alas kattotiilien välistä.[1] Siellä se vihdoin meni pois eikä enää palannut.

Seuraava episodi tapahtui lokakuun 14 päivän iltana. Sen on täytynyt olla kello 21.30 ja 22.00 välillä, vaikka en voikaan mennä takuuseen tästä, koska minulla ei ollut kelloa mukanani. Olin kyntämässä traktorilla peltoa toisen veljeni kanssa. Äkkiä me näimme hyvin kirkkaan valon - niin kirkkaan, että se koski silmiimme - liikkumattomana pellon pohjoispäässä. Kun me näimme sen, se oli jo siellä ja oli suuri ja pyöreä, lähimain kärrynpyörän kokoinen. Se näytti olevan noin sadan metrin korkeudessa ja oli vaaleanpunainen väriltään valaisten laajan maa-alueen. Valon sisällä on täytynyt olla jonkin esineen, mutta en voi ehdottoman varmasti vahvistaa tätä, sillä valo oli liian voimakas pystyäkseni näkemään mitään muuta. Pyysin veljeäni lähtemään kanssani sinnepäin nähdäksemme, mikä se oli. Hän ei suostunut ja niin minä menin yksin. Kun pääsin lähelle esinettä, se äkkiä lähti liikkeelle ja siirtyi valtavalla nopeudella pellon eteläpäähän, jossa se jälleen pysähtyi. Menin uu-

[1] Mainittakoon selitykseksi niille lukijoille, jotka ehkä kummastelevat, kuinka valo tällä tavoin voi tunkeutua katon läpi, ettei Brasiliassa (kuten monissa muissakaan kuumissa maissa) maalaistaloissa koskaan ole "välikattoja". Ilmanvaihdon parantamiseksi vapaa tila ulottuu lattiasta aina kattoon saakka ja Brasiliassa tosiaan hyvin usein sattuu, että varkaat tulevat sisään poistamalla muutamia kattotiiliä ja pudottautumalla sisälle taloon.

delleen sen perässä ja sama manööveri toistui; tällä kertaa se meni takaisin sinne, mistä se oli lähtenyt. Jatkoin yrittämistä ja sama manööveri toistui 20 kertaa. Siinä vaiheessa olin väsynyt ja niinpä lopetin sen seuraamisen ja menin takaisin veljeni luokse. Valo pysyi etäällä liikkumattomana vielä muutamia minuutteja. Koko ajan se näytti lähettävän säteitä joka suuntaan välähdellen valoa kuin laskeva aurinko. Sitten valo äkkiä ka tosi aivan kuin se olisi sammutettu. En ole varma, tapahtuiko todellisuudessa näin, sillä en voi muistaa, katselinko siihen suuntaan koko ajan. Olen saattanut katsoa poispäin toiseen suuntaan muutaman hetken ja se on saattanut kohota ja kadota näkyvistä ennen kuin vilkaisin uudelleen siihen suuntaan.

Seuraavana päivänä, joka oli 15 lokakuuta, olin yksin kyntämässä traktorilla samassa paikassa. Oli kylmä yö ja taivas hyvin kirkas lukuisine tähtineen. Täsmälleen kello 1 yöllä näin äkkiä punaisen tähden taivaalla. Se tosiaan näytti yhdeltä noista suurista, kirkkaasti loistavista tähdistä. Mutta se ei ollut sellainen, kuten pian huomasin, sillä se alkoi nopeasti kasvaa ikään kuin kulkien minuun päin. Muutamassa hetkessä se oli kasvanut hyvin kirkkaasti valaisevaksi munanmuotoiseksi esineeksi, joka lensi minua kohti hirvittävällä nopeudella. Se liikkui niin nopeasti, että se oli traktorin yläpuolella ennen kuin ennätin ajatella, mitä minun pitäisi tehdä. Siinä tämä esine sitten äkkiä pysähtyi ja laskeutui, kunnes se oli ehkä 50 metriä tai niillä main pääni yläpuolella valaisten aivan kuin päivänvalo traktorin ja maan kaikkialla ympärillä kalpean punaisella loisteellaan, joka oli niin voimakas, että traktorin valot, jotka paloivat, hukkuivat siihen täydellisesti.

Olin kauhuissani, sillä minulla ei ollut mitään käsitystä siitä, mikä se oli. Ajattelin paeta traktorilla, mutta huomasin, että sillä alhaisella nopeudella, jonka se pystyisi kehittämään, onnistumisen mahdollisuuteni olisivat vähäiset ottaen huomioon

suuren nopeuden, jota tällä välin edelleen siellä ilmassa paikallaan oleva esine oli osoittanut. Ajattelin myös hypätä maahan ja paeta jalan. Mutta auranterien kääntämä pehmeä maa olisi ollut vaikea este pimeässä. Minun olisi ollut hankala juosta jalkojeni upotessa polvia myöten petolliseen maahan ja jos jalkani osuisi koloon, saattaisin jopa taittaa sääreni. Jäin ehkä kahdeksi minuutiksi tähän hätääntyneeseen tilaan tietämättä mitä tehdä. Mutta sitten loistava esine siirtyi eteenpäin ja pysähtyi uudelleen noin 10 tai 15 metriä traktorin etupuolelle. Sitten se alkoi hyvin hitaasti laskeutua maata kohti. Se tuli lähemmäksi ja lähemmäksi ja nyt pystyin ensimmäisen kerran näkemään, että se oli merkillinen kone, melko pyöreä muodoltaan, pienten sinipunervien valojen ympäröimä ja etuosassaan valtava punainen valonheitin, josta kaikki näkemäni valo oli tullut silloin, kun se oli korkeammalla taivaalla, ja joka oli estänyt minua saamasta selvää mistään muista yksityiskohdista.

Voin nähdä selvästi koneen muodon, joka muistutti suurta, pitkänomaista munaa, jossa oli kolme metalliuloketta edessä (yksi keskellä ja yksi kummallakin sivulla). Nämä metalliulokkeet olivat paksuja tyvestään ja suippoja kärjestään. En kyennyt erottamaan niiden väriä, sillä ne verhoutuivat voimakkaaseen, punertavaan fosforihehkuun (tai ikäänkuin loistavaan, fluorisoivaan valoon), joka oli samaa värisävyä kuin etuosan valonheitin. Koneen yläosassa oli jotain, joka pyöri suurella nopeudella ja levitti myös voimakasta, punertavaa, fluorisoivaa valoa. Sinä hetkenä kun kone vähensi nopeuttaan laskeutuakseen maahan, tämä valo muuttui väriltään vihertäväksi, mikä - sellainen oli vaikutelmani - oli yhteydessä kierrosluvun vähenemiseen tuossa pyörivässä osassa, joka tästä paikasta näytti saavan pyöreän vadin tai litistyneen kupolin muodon. (Sen muotoa ei voinut saada selville aikaisemmin.) En osaa sanoa, oliko tämä tuon koneen huipulla pyörivän osan todellinen muoto vai oliko tämä yk-

sinkertaisesti sen liikeen antama vaikutelma, sillä hetkeksikään sen liike ei lakannut - ei edes myöhemmin, kun alus oli maassa.

Luonnollisesti panin merkille suurimman osan tässä kuvailemistani yksityiskohdista vasta myöhemmin. Tuona ensimmäisenä hetkenä olin liian hermostunut ja kiihtynyt nähdäkseni paljoakaan. Olin sitä siinä määrin, että nähdessäni kolmen metallituen (jotka muodostivat kolmijalan) työntyvän esiin koneen alta sen ollessa vain muutaman metrin päässä maasta, minä kadotin täysin senkin vähäisen itsehillinnän, mitä minulla oli jäljellä. Nuo metallijalat oli ilmeisesti tarkoitettu ottamaan vastaan aluksen painon, kun se laskeutuessaan kosketti maata. Todellisuudessa en pystynyt näkemään tätä tapahtumaa, sillä lähdin liikkeelle traktorilla (jonka moottori oli ollut käynnissä koko tämän ajan) ja tein kierroksen toiselle puolelle yrittäen avata pakotien. Mutta olin edennyt vain muutamia metrejä, kun moottori äkkiä sammui ja traktorin valot katosivat. En pysty selittämään, kuinka tämä tapahtui, sillä virta oli päällä ja valot myös. Yritin saada moottorin käynnistymään uudelleen, mutta käynnistin oli eristettynä eikä antanut mitään elonmerkkejä. Silloin avasin traktorin oven päinvastaiselta puolelta, missä kone oli ja hyppäsin maahan ja aloin juosta. Mutta olin näköjään menettänyt kallista aikaa yrittäessäni saada traktorin käynnistymään, sillä olin juossut vain muutaman askeleen, kun joku tarttui toiseen käsivarteeni.

Ahdistelijani oli lyhyt olento (ulottuen minua olkapäähän) ja pukeutunut kummallisiin vaatteisiin. Epätoivoissani pyörähdin rivakasti ympäri ja annoin hänelle voimakkaan töytäyksen, joka heitti hänet pois tasapainosta. Tämä pakotti hänet hellittämään otteensa minusta ja hän kaatui selälleen maahan noin kahden metrin päähän minusta. Yritin käyttää saavuttamaani voittoa hyödykseni jatkamalla pakoani, mutta kimppuuni kävi oitis kolme muuta olen-

toa sivuilta ja takaa. He tarttuivat käsiini ja jalkoihini ja nostivat minut maasta riistäen näin minulta kaikki mahdollisuudet puolustautua. Kykenin vain rimpuilemaan vastaan ja vääntelehtimään, mutta heidän otteensa minusta oli luja, eivätkä he päästäneet minua. Aloin kiljua kovalla äänellä apua ja kiroilla heille vaatien päästä vapaaksi. Heidän raahatessaan minua kohti konetta huomasin, että puheeni näytti herättävän heissä hämmästystä tai uteliaisuutta, sillä joka kerran kun puhuin, he pysähtyivät ja tirkistelivät tarkkaavaisesti kasvojani päästämättä kuitenkaan tiukkaa otettaan minusta. Tämä sai minut tuntemaan hieman huojennusta heidän aikeittensa suhteen, mutta en vieläkään lakannut rimpuilemasta.

Tällä tavoin he kantoivat minua kohti konettaan, joka seisoi noin kahden metrin korkeudella maasta kolmen metallituen varassa, joista olen maininnut. Aluksen takaosassa oli avoin ovi. Tämä ovi avautui ylhäältä alas asti muodostaen ikäänkuin sillan, jonka päähän oli kiinnitetty metalliset tikapuut, jotka oli tehty samasta hopeanhohtoisesta metallista kuin koneen seinät. Nämä tikapuut ulottuivat maahan asti. Minut nostettiin ylös tikkaille; tehtävä, joka ei ollut heille helppo, sillä ne olivat kapeat suoden hädin tuskin tilaa kahdelle henkilölle rinnakkain. Sitä paitsi ne olivat liikkuvat ja taipuisat heiluen puolelta toiselle yrittäessäni päästä vapaaksi. Tikkaiden molemmin puolin oli myös pyöreä metallikaide, noin luudanvarren paksuinen, helpottamassa kiipeämistä. Tartuin siihen kiinni useita kertoja yrittäen estää heitä hinaamasta minua ylös, ja tämä sai heidät pysähtymään irroittaakseen otteeni. Myös tämä kaide oli taipuisa (kun myöhemmin tulin alas tikkaita myöten, minusta tuntui, ettei kaide ollut yhdestä kappaleesta, vaan valmistettu monista pienistä metalliosista, jotka oli liitetty yhteen).

Päästyämme sisälle koneeseen huomasin heti, että olimme tulleet pieneen neliön muotoiseen huoneeseen. Sen kiiltävät metalliseinät välkehtivät heijastellen fluorisoivaa valoa, joka tuli monista pienistä neliön muotoisista metallikattoon upotetuista lampuista, joita oli joka puolella lähellä katon ja seinien yhtymäkohtaa. En voinut laskea, kuinka monta näitä lamppuja oli, sillä nyt he laskivat jalkani lattialle ja ulko-ovi tuli ylös ja sulkeutui mukanaan siihen kiinnitetyt ja kokoon käärityt tikapuut. Valaistus oli niin hyvä, että se näytti päivänvalolta. Mutta jopa tässä fluorisoivassa valkoisessa valossakin oli mahdotonta enää saada selville, missä ulko-ovi oli ollut, sillä sulkeutuessaan se näytti muuttuneen osaksi seinää. Ainoastaan seinään kiinnitettyjen metallitikkaiden ansiosta voin kertoa, missä se oli ollut. En pystynyt huomioimaan enempää yksityiskohtia, koska eräs miehistä - heitä oli kaikkiaan viisi - antoi minulle kädellään merkin mennä kohti toista huonetta, jonka voi nähdä vilahdukselta avoimesta ovesta vastakkaisella puolella ulko-ovea. En tiedä, oliko tämä toinen ovi auki jo tullessani sisälle alukseen, sillä en ollut tähän asti katsonut tuohon suuntaan. Päätin totella häntä, sillä miehet pitelivät edelleen minusta kiinni ja olin nyt suljettuna sinne heidän kanssaan eikä minulla ollut mitään muuta valinnan varaa.

Me jätimme pikku huoneen, jossa en nähnyt mitään huonekaluja tai laitteita, ja astuimme paljon suurempaan, puolisoikion muotoiseen huoneeseen, joka oli tyyliltään samanlainen kuin toinenkin osasto ja jossa oli samat hopeankiiltoiset metalliseinät. Minä luulen, että tämä huone oli koneen keskikohta, sillä keskellä huonetta oli katosta lattiaan ulottuva metallipilari, joka oli leveä ylä- ja alaosastaan ja hivenen kapeampi keskeltä. Se oli pyöreä ja näytti kiinteältä. En usko, että se oli siinä vain koristeena; sen on täytynyt kannattaa

välikaton painoa. Ainoa huonekalu, jonka voin nähdä, oli merkillisen muotoinen pöytä, joka oli huoneen yhdellä sivulla ympärillään useita selkänojattomia kääntötuoleja (samanlaisia kuin baareissa käytetyt pyöreät tuolit). Ne oli kaikki valmistettu samasta valkoisesta metallista. Pöytä ja kaikki tuolit myös suippenivat alaspäin yhdeksi ainoaksi jalaksi, joka - näin oli laita pöydän suhteen - oli kiinnitetty lattiaan tai yhdistetty liikkuvaan renkaaseen, jolla oli kolme vankkaa kannatinta (lattiaan upotettuja), jotka pistivät esiin kukin puoleltaan (näin oli siis laita tuolien suhteen, joilla istuvilla oli mahdollisuus kääntyä joka suuntaan).

Jäin seisomaan loputtomalta tuntuvaksi ajaksi tuohon huoneeseen, käsivarteni edelleen kahden miehen tiukassa otteessa, samalla kun nuo merkilliset ihmiset tarkastelivat minua ja puhuivat minusta. Sanon "puhuivat" ainoastaan jotenkin ilmaistakseni sen, sillä todellisuudessa kuulemallani ei ollut mitään yhtäläisyyttä minkään inhimillisen puheen kanssa. Se oli sarja haukahduksia, jotka lievästi muistuttivat koiran aikaansaamia ääniä. Tämä samankaltaisuus oli hyvin vähäinen, mutta se on ainoa, jonka avulla voin yrittää kuvailla noita ääniä, jotka niin täysin poikkesivat kaikesta, mitä olen koskaan aikaisemmin kuullut. Ne olivat verkkaisia haukahduksia ja ulvahduksia, eivät kovin selviä eivätkä kovin käheitä, toisinaan sisältäen useita erilaisia ääniä samalla kertaa ja toisinaan päättyen värisevään ääneen. Mutta ne olivat yksinkertaisia ääniä, eläimellisiä haukahduksia, eikä niissä voinut erottaa mitään, mitä voisi pitää tavun äänenä tai vieraskielisenä sanana. Ei kerrassaan mitään! Minusta se kaikki kuulosti samanlaiselta, niin että en voi palauttaa mieleeni sanaakaan siitä. Voin ainoastaan ihmetellä, kuinka on mahdollista, että nuo ihmiset voivat ymmärtää toinen toisiaan tuolla tavoin. Värisen vieläkin, kun ajattelen noita ääniä. En

voi toistaa niitä Teidän kuultavaksenne, hyvät herrat . . . minun ääntäni ei kerta kaikkiaan ole tehty sitä varten.

Kun haukkuminen lakkasi, he näköjään olivat selvittäneet kaiken, sillä he tarttuivat minuun uudelleen - viisi heistä - ja alkoivat päättäväisesti riisua minua.

Jälleen me kamppailimme. Minä vastustelin ja yritin tehdä sen heille niin hankalaksi kuin suinkin mahdollista. Esitin vastalauseita, kiroilin ja sadattelin. Ilmeisesti he eivät voineet ymmärtää minua, mutta he pysähtyivät ja katselivat minua ikään kuin yrittäen saada minut ymmärtämään, että he olivat kohteliasta väkeä. Sitäpaitsi, vaikka he käyttivätkin voimaa, he eivät missään vaiheessa vahingoittaneet minua pahasti, eivätkä edes repineet vaatteitani - lukuunottamatta ehkä paitaani (joka oli repeytynyt jo aikaisemmin, niin etten voi olla varma tästä yksityiskohdasta).

Vihdoin he saivat riisuttua minut alastomaksi ja pelkäsin jälleen kuollakseni tietämättä, mitä tapahtuisi seuraavaksi. Sitten yksi miehistä lähestyi minua jotakin kädessään. Se näytti eräänlaiselta märältä sieneltä ja hän alkoi sillä levittää nestettä kaikkialle iholleni. Se ei voinut olla mikään tuollainen kumisieni, sillä se oli paljon pehmeämpi. Neste oli kirkasta kuin vesi, mutta oikein paksua ja hajutonta. Luulin että se oli jonkinlaista öljyä, mutta erehdyin, sillä ihoni ei tullut rasvaiseksi tai öljyiseksi. He levittivät tätä nestettä kaikkialle ruumiiseeni. Minä palelin, sillä yölämpötila oli jo kylmä ja noissa kahdessa huoneessa koneen sisällä oli vielä huomattavasti kylmempää. Kun he riisuivat minut, aloin väristä ja nyt tämä neste sitten vielä pahensi tilannetta. Mutta se näköjään kuivui nopeasti ja lopulta en enää tuntenut paljoakaan eroa. Sitten kolme näistä miehistä johdatti minut kohti ovea, joka oli vastakkaisella puolella sitä

kohtaa, mistä olimme tulleet sisälle. Tehden merkkejä käsillään, että tulisin heidän mukaansa ja haukahdellen silloin tällöin toisilleen, he kulkivat tuohon suuntaan ja minä heidän keskellään. Etummainen mies painoi jotain keskellä ovea (en voinut nähdä, mikä se oli - ehkäpä kahva tai nappula, joka sai oven avautumaan sisäänpäin kahtena puoliskona ikään kuin baarihuoneen ovi). Sulkeuduttuaan tämä ovi ulottui sisäkatosta lattiaan saakka ja sen yläosassa oli eräänlainen itsevalaiseva kaiverrus - tai jokin sen tapainen - jonka piirretyt punaiset merkit näyttivät valon vaikutuksesta johtuen työntyvän noin kaksi tuumaa esiin metalliovesta. Tämä kaiverrus oli ainoa laatuaan, mitä näin koneessa. Merkit olivat täysin erilaisia harakanvarpaita kuin meidän tuntemamme kirjaimet. Yritin painaa mieleeni niiden muodon ja juuri sitä hahmottelin kirjeessä, jonka lähetin herra Joao Martinsille. Nykyään en enää muista, miltä ne näyttivät.

Mutta palataksemme tapahtumiin: kysymyksessä oleva ovi johti pienempään huoneeseen, joka oli neliön muotoinen ja samalla tavoin valaistu kuin muutkin huoneet. Kun olimme astuneet sisälle (minä ja kaksi näistä miehistä), ovi sulkeutui jälleen takanamme. Vilkaisin silloin taakseni ja näin jotain, mitä en pysty selittämään. Siellä ei ollut enää lainkaan koko ovea. Kaikki mitä voin nähdä, oli samanlainen seinä kuin muuallakin. En tiedä, kuinka tämä saatiin aikaan - ellei sitten oven sulkeuduttua jonkinlainen suojaverho laskeutunut alas ja kätkenyt sitä näkyvistä. En voinut ymmärtää sitä. Varmaa sensijaan on, että vähän myöhemmin seinä avautui ja ovi oli jälleen siinä; en nähnyt mitään suojaverhoa.

Tässä vaiheessa kaksi miestä tuli sisään kantaen käsissään kahta melko paksua kumiputkea, jotka kumpikin olivat yli metrin pituisia. En osaa sanoa, oliko niiden sisällä jotain, mutta tiedän kuitenkin, että ne olivat onttoja. Toinen näistä putkista oli toisesta päästään kiinnitetty maljan muotoiseen

lasipulloon. Putken toisessa päässä oli muodoltaan kuppaussarvea muistuttava suukappale, joka pantiin leukani iholle, tähän näin, jossa voitte tummana täplänä nähdä sen jättämän arven. Sitä ennen kuitenkin tehtävää suorittava mies puserteli putkea käsillään ikään kuin tyhjentääkseen sen ilmasta. En tuntenut mitään kipua tai pistosta silloin - aistin pelkästään, että ihoani imettiin tai vedettiin sisään. Mutta myöhemmin tämä kohta alkoi kuumottaa ja syyhytä (ja jälkeenpäin huomasin, että ihoa oli revitty ja raavittu). Kun putki oli laitettu minuun, näin vereni hitaasti virtaavan maljaan, kunnes se oli puolillaan. Sitten tämä puuha lopetettiin ja putki irroitettiin ja korvattiin toisella, joka oli varalla. Sitten minulta isketțiin jälleen suonta leuasta, tästä toiselta puolelta, jossa te, hyvät herrat, voitte nähdä toisen samanlaisen tumman jäljen. Tällä kertaa malja täytettiin ääriään myöten ja sitten kuppaussarvi irroitettiin. Iho oli raavittua myös tästä paikasta, kuumottaen ja syyhyten kuten toinenkin puoli. Sitten miehet menivät ulos, ovi sulkeutui heidän jälkeensä ja minut jätettiin yksin.

(Jatkuu seuraavassa numerossa)

Aamulehti 6.3.71

Outoa valoa Härmälässä

Outo valoilmiö havaittiin perjantaina illalla Härmälässä Tampereella. Pyöreän, oranssin värisen esineen nähtiin liikkuvan hitaasti Koivukujan talojen yli, Rantaperkiön kentältä kohti Pyhäjärveä.

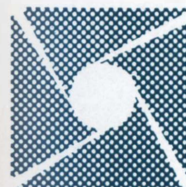
Valoilmiö oli näkyvissä ehkä puolisen minuuttia ja se liikkui hitaasti ja erittäin matalalla. Hieman talon kattojen yläpuolella liikkunut esine eteni tasaisella nopeudella ja häipyi metsän taa.

Valoilmiö ei ollut 'tavallisen' litteähkön ufon näköinen, vaan pyöreä ja näytti suurikokoiselta. Ilmiö havaittiin kello 21.50.

VIMANA

PAIKALLISKERHOT:

Helsinki	Timo Pyhälä puh.650995 os. Pietarink. 8 B 11
Jyväskylä	Erkki Erähonka puh.941/33568 os. Postilokero 171
Kemi	Kari Kuure os. Urheilukatu 11
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lahti	Pentti Karjalainen os. Lautamiehenkatu 17
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas puh. Uro 71 os. Uro kk.
Mikkeli	Matti Kinnunen os. Sairila Visulahti
Nurmijärvi	Viljo Penttilä puh. 204034 os. Nurmijärvi kk.
Pori	Jarl Lund puh. 938/15908 os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund puh.961/14719
Vaasa	Keijo Muukka puh.961/20525 Ilveksentie 11

VÄRIOFFSET

O VIMANA